

JERZY WOJCIECH DOERFFER (1918-2006)

Urodził się 21 kwietnia 1918 roku w Łęce Wielkiej w gminie Poniec. Był piątym z siedmiorga dzieci Stefana Ludwika i Haliny z domu Panieńska. Ojciec był administratorem majątków hrabiego Krzysztofa Mielżyńskiego w Pawłowicach, Łęce Wielkiej i Mchach, a od 1926 roku również dzierżawcą majątku Brzóstownia koło Książa Wkp. Wraz z 16 mieszkańcami Książa i okolic został 20 października 1939 roku rozstrzelany przez Niemców w publicznej egzekucji na Rynku w Książu.

Jerzy, po ukończeniu szkoły powszechnej, od 1927 roku przez pięć kolejnych lat, uczęszczał do Państwowego Gimnazjum im. J. A. Komeńskiego w Lesznie. Od 1932 roku kontynuował naukę w Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu, w którym w maju 1935 roku zdał maturę. 1 września 1935 roku rozpoczął półroczną praktykę w Zakładach Hipolita Cegielskiego i S-ka w Poznaniu. Odbycie praktyki było warunkiem koniecznym do rozpoczęcia studiów politechnicznych. Od kwietnia 1936 roku rozpoczął studia na Wydziale Okrętowo-Lotniczym Politechniki Wolnego Miasta Gdańska.

W sierpniu 1939 roku wyjechał na praktykę studencką do angielskiej stoczni w Cowes, na wyspie Wight na Kanale La Manche. Od stycznia do kwietnia 1940 roku służył jako marynarz na ORP „Błyskawica”, z którego został oddelegowany na studia na Uniwersytecie w Glasgow. W 1942 roku ukończył studia i uzyskał tytuł inżyniera budowy okrętów. W latach 1942-1945 pracował w angielskiej Stoczni Vickers-Armstrongs w Barrow. Wraz z zespołem współpracowników kierował budową 20 statków.

W grudniu 1945 roku powrócił do Polski i 16 stycznia 1946 roku rozpoczął pracę w Stoczni Gdańskiej. Pracował na stanowisku głównego inżyniera, kierownika Wydziału Budowy Statków i dyrektora technicznego. Był kierownikiem zespołu konstruktorów pierwszego powojennego pełnomorskiego statku s/s „Sołdek”, zwodowanego w 1948 roku. Rudowęglowiec „Sołdek” pod polską banderą pływał ponad 30 lat.

11 listopada 1947 roku zawarł związek małżeński z Marią Teresą z domu Meissner. Mieli czworo dzieci.

W 1948 roku rozpoczął pracę na drugim etacie na Politechnice Gdańskiej. W 1950 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera budowy okrętów, którym potwierdził wcześniej uzyskany tytuł w Glasgow. W 1952 roku zakończył pracę w przemyśle okrętowym i rozpoczął pracę naukową oraz dydaktyczną na Politechnice Gdańskiej. W 1960 roku uzyskał doktorat nauk technicznych, a w 1969 roku tytuł profesora zwyczajnego. W czasie pracy na Politechnice pełnił funkcję kierownika Katedry i Zakładu Technologii Okrętów, dziekana Wydziału Budowy Okrętów (1953-1954, 1958-1964), prorektora (1964-1967) i rektora (1980-1984). W 1988 roku przeszedł na emeryturę.

Był wybitnym naukowcem o międzynarodowej sławie, doktorem honoris causa sześciu uczelni technicznych. Był autorem lub współautorem 207 publikacji, w tym 6 książek oraz 50 patentów na wynalazki i 9 wzorów użytkowych. Wypromował 14 doktorów nauk technicznych.

Oprócz pracy naukowej i dydaktycznej prowadził aktywną działalność społeczną jako członek licznych organizacji inżynierskich i sportowych. Między innymi działał w Polskim Stowarzyszeniu na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym. Był członkiem Światowej Organizacji Olimpiad Specjalnych (założonej w USA) i zorganizował ten ruch w Polsce. Na emeryturze napisał i wydał cztery tomy swoich wspomnień.

Zmarł 9 sierpnia 2006 roku w Sopocie i spoczął na miejscowym cmentarzu katolickim.

Za wszechstronną działalność był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany w Polsce i za granicą. Był m.in. odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (1998).

J. W. Doerffer, *Życie i pasje. Wspomnienia*, t. I, Gdańsk 2002.